

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI – ZŠ NOVÁ ŘÍŠE

1. vstup:

Pan Miroslav Skalický se narodil roku 1952 v Praze. Je známý pod přezdívkou „Skalák“ a jeho jméno nese kulturní centrum v Meziříčku Skalákův mlýn. Pak Skalický je vyučený tesařem, ale je také restaurátor, hudebník a osobnost undergroundu. V 16 letech zažil okupaci sovětských vojsk do Československa. Chodil se štetkou a vápnem a psal různá hesla, například „táhněte domů“ a podobná.

Pamětník 0:02:19 – 0:02:33

„Pamatuji si, že tam u rozhlasu v Plzni visela slepice pověšená na stromě a měla takovou cedulku u krku a tam bylo napsáno: Než bych Rusům vejce dala, radši jsem si život vzala.“

2. vstup:

Ještě mu nebylo ani 20 let a začal pořádat a organizovat různé koncerty. Za údajné organizování přednášky Ivanovi Martinu Jirousovi, koncertu Svatopluku Karáskovi a Karlu Soukupovi byl v březnu 1976 zatčen a následně odsouzen k roku a půl vězení. Tento trest byl nakonec zkrácen na 9 měsíců.

Pamětník 0:07:20 – 0:07:32

„Ale radši než abych dělal nějaký ústupky komukoliv, tak radši bych šel znova do toho kriminálu, než abych zkrátka se choval tak, jak se chovali ti lidi tenkrát.“

3. vstup:

Už v mládí měl dlouhé vlasy a při nástupu do vězení očekával, že ho ostříhají. Tak se ale nestalo. Vlasy mu nechaly dlouhé a zakázali mu se stříhat, aby u soudu vypadal odpudivě. Hned poté, co rozsudek nabyl právní moci, byl ostříhán.

Pamětník 0:10:16 – 0:10:43

„Když jsem měl jít domů z kriminálu, tak tam byl nějaký ten řád, že 14 dní nás nesmí stříhat před výstupem. Mě ostříhali, tak já jsem si šel stěžovat. Za to, že jsem si šel stěžovat, mě dali na 14 dní do díry ještě, do podzemí. Kde tam jsem se dělil o potravu s různými krysama a potkanama, který vyskakovaly ze záchodu. A to se nedá vyprávět, to si nedovedete představit no.“

4. vstup:

Po propuštění z vězení podepsal Chartu 77. Když chtěl Chartu podepsat, ostatní signatáři s tím ale nesouhlasili, protože nechtěli, aby tam byli podepsáni lidé z vězení. Pan Skalický ale na podpisu trval a Chartu v lednu roku 1977 podepsal. Jeho podpis však zveřejnili o měsíc později.

Pamětník 0:11:34 – 0:11:48

„Těžký to nebylo, já jsem si přečetl znění a řekl jsem si, že to musím okamžitě podepsat. Že není možný to nepodepsat a spíš naopak mě to jakžtakž zklamávalo. Kdybych to sepisoval já, tak to bylo daleko tvrdší.“

5. vstup:

Protože byl nepohodlný občan, byl v létě roku 1980 v rámci akce Asanace vyhoštěn ze své země. Emigraci se dlouho bránil, ani potom, co mu sebrali druhý dům a zamítli koupi dalšího, nechtěl odejít.

Pamětník 0:04:48 – 0:05:18

„A potom nám znemožnili koupit další barák, tam už nás mělo jít asi 20 rodin bydlet, u Domažlic. A to zkrátka nějak vyčuchali, takže to znemožnili tu koupi. A potom sem měl se nám narodit dítě, takže jsem měl rok a půl starou dceru a začali vyhrožovat, že se jí může něco stát, že jo, a tak dál, takže jsem říkal, že si s nima už nechci dál zahrávat a přijmul jsem to a vlastně jsem jim podepsal to, že se zřeknu občanství a nechal jsem se vystěhovat no.“

6. vstup:

A co by pan Skalický rád vzkázal mladým lidem?

Pamětník 0:18:04 – 0:18:16

„Aby se nebáli, neměli strach, aby si ten život vytvářeli podle svého. Nedělali zbytečně ústupky, bezdůvodně, stáli si za svým a šli si za tím, dokad' jenom to bude možný.“